

Bryssel den 9 december 2025
(OR. en)

14941/25
ADD 2

Interinstitutionellt ärende:
2025/0231(NLE)

COPEN 329
CYBER 316
JAI 1594
COPS 563
RELEX 1405
JAIEX 126
TELECOM 384
POLMIL 342
CFSP/PESC 1582
ENFOPOL 411
DATAPROTECT 283

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS BESLUT om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Förenta nationernas konvention mot it-brottslighet: Stärkande av det internationella samarbetet för att bekämpa vissa brott som begås med hjälp av informations- och kommunikationstekniksystem och för att utbyta bevis i elektronisk form på allvarliga brott

Europeiska unionens förklaring om befogenhet i enlighet med artikel 64.3 och 64.4 i Förenta nationernas konvention mot it-brottslighet:

Stärkande av det internationella samarbetet för att bekämpa vissa brott som begås med hjälp av informations- och kommunikationstekniksystem och för att utbyta bevis i elektronisk form på allvarliga brott

1. Europeiska unionen (*unionen*) lämnar i enlighet med artikel 64.3 och 64.4 i Förenta nationernas konvention mot it-brottslighet: Stärkande av det internationella samarbetet för att bekämpa vissa brott som begås med hjälp av informations- och kommunikationstekniksystem och för att utbyta bevis i elektronisk form på allvarliga brott (*konventionen*) följande förklaring vad gäller frågor som omfattas av konventionen.
2. Unionens medlemsstater är Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

3. Enligt artiklarna 3 och 4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har unionen exklusiv befogenhet i vissa frågor, medan befogenheten i andra frågor är delad mellan unionen och medlemsstaterna. Enligt artikel 4.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) varje befogenhet som inte har tilldelats unionen i fördragen ska tillhöra medlemsstaterna.
4. I detta avseende förklarar unionen för det första att den har befogenhet att ingå internationella avtal, och fullgöra därav följande skyldigheter, vilka rör området med frihet, säkerhet och rättvisa, där delad befogenhet med medlemsstaterna gäller i enlighet med artikel 4 j i EUF-fördraget. Detta gäller följande områden, i enlighet med artikel 67.3, artikel 82.1 och 82.2 och artiklarna 83.1 och 87.2 i EUF-fördraget:
- a) Säkerställande av en hög säkerhetsnivå genom förebyggande och bekämpning av brottslighet, rasism och främlingsfientlighet, genom åtgärder för samordning och samarbete mellan polismyndigheter och straffrättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter samt ömsesidigt erkännande av domar och beslut i brottmål och, vid behov, genom tillnärmning av den straffrättsliga lagstiftningen.
 - b) Det straffrättsliga samarbetet inom unionen som bygger på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden, inbegripet en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar på vissa områden av straffprocessrätt och materiell straffrätt, däribland åtgärder för att
 - i) stödja utbildningen av domare och övrig personal inom rättsväsendet,

- ii) underlätta samarbetet mellan rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna inom ramen för lagföring och verkställighet av beslut.
- c) Underlättande av polissamarbete och rättsligt samarbete i sådana straffrättsliga frågor som har en gränsöverskridande dimension genom att fastställa minimiregler om
 - i) personers rättigheter vid det straffrättsliga förfarandet,
 - ii) brottsoffers rättigheter.
- d) Fastställande av minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom områden med särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag. Detta gäller följande områden av brottslighet: terrorism, människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn, olaglig narkotikahandel, olaglig handel med vapen, penningtvätt, korruption, förfalskning av betalningsmedel, it-brottslighet och organiserad brottslighet.
- e) Utveckling av ett polissamarbete mellan alla behöriga myndigheter i medlemsstaterna, inbegripet polisen, tullen och andra brottsbekämpande organ som är specialiserade på att förebygga, upptäcka och utreda brott; för detta ändamål får unionen föreskriva åtgärder om
 - i) insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av relevant information,

- ii) stöd till utbildning av personal samt samarbete om personalutbyte, utrustning och kriminalteknisk forskning,
- iii) gemensam utredningsteknik i samband med upptäckt av allvarliga former av organiserad brottslighet.

5. För det andra förklarar unionen att den i enlighet med artikel 16.2 i EUF-fördraget har befogenhet att fastställa bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter hos unionens institutioner, organ och byråer och i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter.
6. Mer specifikt bör denna förklaring inte tolkas som att unionen utnyttjar möjligheten att utöva sin externa befogenhet med avseende på områden som omfattas av konventionen och som faller under delad befogenhet, i den mån sådan befogenhet inte redan har utövats internt av unionen. På området delade befogenheter behåller medlemsstaterna sin befogenhet i den mån konventionen inte påverkar gemensamma regler eller ändrar räckvidden för dessa, inbegripet deras förutsebara framtida utveckling. Följaktligen måste omfattningen av unionens befogenhet bedömas från fall till fall på grundval av en övergripande och detaljerad analys av förhållandet mellan konventionen och de exakta bestämmelserna i varje åtgärd i unionsrätten. Räckvidden för och utövandet av sådana unionsbefogenheter är till sin natur i ständig utveckling.

7. Unionen och dess medlemsstater har därför befogenhet att ingå konventionen. Unionens ingående av konventionen påverkar inte medlemsstaternas befogenhet när det gäller ratifikation, godtagande eller godkännande av eller tillträde till konventionen.
 8. Enligt artikel 64.3 och 64.4 i konventionen ska unionen underrätta depositarien om alla relevanta förändringar av befogenhetens omfattning.
-